Paranics László - Lower Manhattan Bulvárhősei.

(neopszichedelikus költészet)

Üzenet a halott Allen Ginsberghez.

A Brooklyn-hídtól nem messze a Front Streeten, lent a sarkon két disszociatív gombaügynök kufárkodása hajított egy becsvágyat a cigarettaködös légpárna alatt, pontban a Cowgirl Sea Horse bisztró előtt, az út túloldalán. Ez nem éppen a vörös lámpás negyed, éjszaka a mocskok előbújnak, vérbefagyott petárdadörrenések, dudálva a dühös yellow cabs és formalinos palládium- palackot szorongató ürgék csatazajával, mint didergetve egy költői rapszódiát a pokol konyhabeli, éjjeli zsarátnok mellől reszkető süket-vak, nyomorult drogosok jajveszékeléseikkel, hol fegyverek zajai tévesztik meg az idegenbélűeket, akiknek kényszerzubbony a holdsugárban való menekülés. Főleg Noir York gyilkos körzetében, mely a legnagyobb bűnözők térfele, kergetik az őrületbe az értelmet az értelmetlen elől: prófétabotot a halászkarótól. Megfordulnak köztük maffiózok, álrendőrök pseudo-uniformissal, bérüzérek vagy bankárok, brókerek, akik nem pisztollyal herélnek, de még arra is hajlamosak volnának, ha az utcán minden kötél egyszerre szakadna és bérelnék őket az isteni megszégyenítés nevében az ördögi megtorlás felvonásául az arktiszi vihar jégcsapszakállú medvepásztorai. Az utcák napnyugtakor borulnak a dokkmenti sirályok emberi állatzajává, minden féregnyúlvány, s ösztövér, slejmes tintaagyúak éjszakája az, előjegyzik a napi fáradalmakat a világosság eltemetésével: kurvák, pederaszták, buzik, narkósok, szociopatikusok indukáltságán, hogy borsosabbat áldozzanak, s húst mérjenek birodalmuk helytartójának: a heroinfecskendők békakirályának. Lilith amondó lesz, üzérkedik a tetteseken, megvezethetőkön, a vágott csövű sörétesek, s berettagolyók záporai élénkítik az utcai porlebenyben az üresség kötelékét némi gyilkos fecskendő töltetért a vénás bőrartéria alá, s a koszt, a fulladó szénnyomokat a párolgó levegőben, mely csak a lőportól erősödik, hol apad, a helyzet határozza meg. Cowgirl's pub, ami hozzávetőlegesen mindössze egy utcányira volt a rakparti Paris cafétól, ide egy smasszer se kerül, a brooklyni határ fizetett zsoldosok és besúgók, hallucinált próféták, s szendergett zsebesek járvány -klastroma volt. Egy zárt szenthely, Lilith próféta zsolozsmáival, melyre horogkampós kereszteket vetnek, hol Jézus szentlelkének nyoma sincsen, nem regulázzák az isteni szabadság magvában a sorstalanokat, az egyszerűbb lelkek bukottabbak, mint az avilai sarutlan szentek a borgiák kálváriája előtt. Minek is kelljen a békakirálynak üzletelnie vagyontalan nimolista férgekkel? Az életük sem ér fabatkát neki, szükséges áldozatok és pénzbehajtók, majd hol élőhalottak és halottak.

"Menjetek el, két mimózalélek, lélekdonorral, ékszerekkel kereskednek és emberi szervekkel, étvágytalanul kimérten sietnek, s gorombák, állhatatosan szolgálnak, akár a famulusok a kirurgusoknál." LSD szívbélyeg az aortaritmuson, pörkölődik, akár a kondérban forrt víz. Kiválasztja a sorstalanok közül azt, ki méltó a hűségre, a gonosz szolgálatára, s az Elm utcában hallani egy farkas üvöltését, távolban, csak a roscoe-i tömeggyilkos szélviharban kontálkodók füleiben hat vissza. Micsoda dühös zaj! Összefirkált látomás az utcai forgalomban, mely csak kinetikusan a bőrt gyújtja, egyéb érzékei szörnyeket idéz, a pusztai farkasok arcát, mely a fülébe súgja: Öld meg! Gyilkolj!

Volt-e valaha azon a környéken vajon teremtésről szó?

A tudástiprás fantáziája szeretet nélküli breviáriumának szövegével? (Hiába vagy példamutató, elmével hegyeket mozgató, galaktikus Nimród, ha nincs benned megváltó erő, a szeretet nélküliségben nem lesz igaz jövőd).

Vészjóslás itt az idő és tér konstrukciója, s valós, kevés az egyetemi disszertáció, diplomás kezek és hazugszájak sóhajaival, terpentingörebek az öltönyös manusok tárgyaló, pénzes táskájában, s a megvesztegetett fakabátok szarnak bele, ami itt zajlik: a pénz törvénye számít, az uzsorások szabálykönyve és általuk fenyegető gikszer diriga a megrabolt idő és tér-dilatációjában. Nem számít ki vagy itt, New York percei a hét sarlatán kezében csak múló indokokként számítanak, mint az izzó parázsból kimeszelt apró, izzó széndarabok a zsarátnoki éjszakai lámpás hordójában úgy tűnnek el, málnak szét, értelmetlenül az értelemkeresésben.

A kátyúba hajtott keréktárcsák lázrózsáival rekesztik be a hiedelmes, árnyalt gonosz uralmat, a türelem kivált a térdepelésből, s hosszas hadat üzent neki a kelta káosz atyja, a hőmérséklet zuhant, hidegebb volt, mint az ördög szívében, a rendőrszirénák kísérteties duettje játszott drámai színdarabot az elenyésző bulvárkirályok utcai pódiumán. Nagy játszótér ez ennyi ideges bitangnak, a feketemájúak kárhozatának, éhes, mérgeskígyós nedűt szívó szivacshangyáknak, akik centekért áldozzák oda a törvénytelen élet bűntörvényeiért olcsó húsú fizimiskájukat. Rossz üzlet, s az ördögi karokkal fogott kezet. Ténferegnek a betonbiztos járókelők fedél alá, ők még szemethunynak mindez fölött. Még megtehetik. Aki hallgat, s némán vallja magát büszkén nem felelősnek hallgatása ügyén ezekért, sem lehet a kígyóbűvölők erényes ellenpólusának vitéze. Maga börtönében Úrnak lenni nem megváltás, csak önuralom gyakorlás, a határ megszabása rejtett titkok záloga, mely nem ontja az igét papírra, nem oly felelőtlen, mégis minden titkába belelátnak, hunyorog a titkokat bújtató pillantásával, s mint egy zárt, kulcslyukas éjjeli szekrény, majd elhallgathat bármit a Nagy Úr elől: a békakirály mindent lát.

Ostorozzák a harlemi taxisokat, bár a tettek hordája tisztább víz, mint a szavak hallucinatív, őszintétlen ármánya zárt ajtók és ablakok cellájában. Érzem magam úgy, mint megtiport lélek a két nyoszolya között kivont kard allegóriájával. Csak sétálgatok és fütyürészek, a kiabáló tömeg nem zavar, Duke Ellington dzsessz zongorája kandikál ki egy nyitott szélvédőn át az indulatoktól karmazsinvörös utcai lepárlóra. Most nyugodt minden, a dallam drogéria belenyilamlott a lelkembe, a tudatomig hatolva süketített meg, vessző figyelmet tárt elém, s elhederintett a közeli valóságtól: ez csupán a zene és a béke tánca, egy elkapott ritka koraesti sziromrügyezés a manhattani álomban.

P.L.